

Ngày 10 tháng 02 năm 2025

Hê-bơ-rơ 13:22

Chủ đề: *Hỡi anh em, xin hãy vui lòng nhận lấy những lời khuyên bảo này; ấy tôi đã viết vắn tắt cho anh em vậy.*

Trong tâm: Nguyên văn câu 22 này là: *Hỡi anh em, tôi khuyên anh em hãy chấp nhận (chịu đựng, chịu phục) những lời khuyên dạy này, vì tôi đã viết cách tóm tắt cho anh em.* Sứ đồ Phao-lô viết những lời ông đã cậy ơn Chúa để gửi cho những người Giu-đa để dạy dỗ, để chấn chỉnh tư tưởng, cách suy nghĩ của họ đó không phải là để dâng chấp nhận, vì chính ông là người Hê-bơ-rơ, thuộc chi phái Bên-gia-min trong mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên, đã tự hào mình là dân của Đức Giê-hô-va ở giữa các dân trong thế gian này và chính sự kiêu ngạo đó sẽ trở thành sự ngăn trở tâm trí người ta trước sự hoán cải mà Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để giải phóng tư tưởng của người ta ra khỏi sự lừa dối của ma quỷ đã tạo nên đồn lũy trong tư tưởng của những người Hê-bơ-rơ, đặc biệt là người Giu-đa và những người Lê-vi thuộc dòng A-rôn. Sự kiêu ngạo này đã hành động trong lòng của những người xưng mình là người có Đạo, nhất là những người có danh phận, là gia đình có truyền thống ông cha là người tin Chúa trải nhiều đời, mà người Việt Nam thường dùng cụm từ “đạo dòng” để nói về điều đó. Trong các hệ phái mà người ta gọi là đạo Tin lành cũng có sự phân rẽ này, khiến cho Nước của Chúa bị hãm ép. Trước khi Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để thi hành sự cứu chuộc khoảng 640 năm, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Sô-phô-ni mà phán rằng: *Ta đã bảo rằng: Người chi nên kính sợ Ta, chịu sửa dạy, thì chỗ ở nó sẽ không bị dứt đi, theo mọi sự Ta đã định về nó. Nhưng chúng nó trở dậy sớm, làm bại hoại mọi công việc mình. Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Các người khờ dại Ta cho đến ngày Ta sẽ dấy lên dặng cướp bắt; vì Ta đã định thấu góp các dân tộc và nhóm hiệp các nước, hầu cho Ta đổ sự thịnh nộ và cả sự nóng giận Ta trên chúng nó, vì cả đất sẽ bị nuốt bởi lửa ghen của Ta. Vì bấy giờ Ta sẽ ban môi miếng thanh sạch cho các dân, hầu cho chúng nó thấy đều kêu cầu Danh Đức Giê-hô-va, dặng một lòng hầu việc Ngài.* Đức Thánh Linh dùng các tội tở thánh của Ngài để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho các dân trên đất này, nhưng chính những người Giu-đa lại không phải là dân được biết các Lễ thật này trước các dân trong thế gian, vì qua tiên tri Ê-sai, Đức Giê-hô-va đã phán: *Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt!* Đức Thánh Linh dùng các tội tở của Ngài rao giảng Lễ thật, còn chính Ngài biết rõ linh hồn nào còn tỉnh thức mà nhận biết Đức Chúa Trời **Kinh-Thánh tham khảo:** Sô-phô-ni 3; Ê-sai 28; Rô-ma 10;

Ngày 11 tháng 02 năm 2025

Hê-bơ-rơ 13:23

Chủ đề: *Hãy biết rằng anh em chúng ta là Ti-mô-thê đã được thả ra; nếu người sớm đến, tôi sẽ cùng người đi thăm anh em.*

Trong tâm: Trong hết thấy các tài liệu mà người ta ghi chép và truyền lại, chúng ta không tìm được các thông tin về việc Ti-mô-thê bị bắt, mà chỉ qua thư của sứ đồ Phao-lô thông báo mà chúng ta mới biết Ti-mô-thê đã từng bị bắt giam và đã được thả ra, điều này cho chúng ta thấy rằng, hết thấy những người được gọi vào chức vụ hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, đều phải trả giá cho chức vụ hầu việc Chúa, như Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài, cũng như cho hết thấy những người sẽ được gọi vào chức vụ hầu việc Ngài, rằng: *Kìa, Ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu. Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ Ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra. Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. Các người lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì Danh Ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu chuộc. Khi nào người ta bắt bớ các người trong thành này, thì hãy trốn qua thành kia; vì Ta nói thật, các người đi chưa khắp các thành dân Y-sơ-ra-ên thì Con người đã đến rồi.* Mọi sự đã xảy đến với Chúa Jêsus cũng sẽ xảy đến với những người được chọn làm kẻ hầu việc Ngài thế đó và Ti-mô-thê cũng ở trong số những người được chọn là kẻ hầu việc Chúa vậy: *Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ đổ danh các người. Vì nhiều người sẽ mạo Danh Ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ đổ danh nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là dấu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì Danh Ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và đổ danh làm kẻ. Lại vì cơ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lạnh. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu.* **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 10; Ma-thi-ơ 24; Công vụ các sứ đồ 9;

Ngày 12 tháng 02 năm 2025

Hê-bơ-rơ 13:24-25

Chủ đề: *Hãy chào thăm mọi người dẫu dân anh em và hết thấy các thánh đồ. Các thánh đồ ở Y-ta-li gửi lời thăm anh em. Nguyên xin ân điển ở với anh em hết thấy!*

Trong tâm: Dòng chữ cuối của thư mà sứ đồ Phao-lô đã gửi cho những người Hê-bơ-rơ tại Giê-ru-sa-lem đây được gửi từ thành Rô-ma (Rome) thuộc Y-ta-li (Ý). Thư này được viết tại nơi sứ đồ Phao-lô bị giam giữ tại thành Rô-ma và được viết trong khoảng 2 năm cuối của sứ đồ Phao-lô bị giam tại Rô-ma và trước khi thành Giê-ru-sa-lem bị phá hủy. Mục đích của thư này là dành cho những người Y-sơ-ra-ên lấy đức tin mà chuyển sang thành tín đồ của Đức Chúa Jêsus Christ. Mục tiêu của sứ đồ Phao-lô không phải là để phá bỏ Luật pháp của Môi-se, nhưng là làm cho sáng tỏ ý muốn tốt lành và trọn vẹn của Đức Chúa Trời dành cho những người thật sự có đức tin nơi Lời của Đức Chúa Trời, vì mục đích Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nên trải qua các kỳ đã định trong sự biết trước của Ngài mà những sự đó được tạo nên và có, cùng những sự sâu nhiệm được che giấu trong hết thấy những sự đó trải các đời, cho tới khi Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này theo kế hoạch đã được định trước để tỏ ra cho những người nào nào xứng đáng. Chính sứ đồ Phao-lô đã kinh nghiệm được sự lựa chọn của Đức Chúa Trời đối với những người mà Ngài đã định từ trước khi sáng thế, không có sự tây vạy, nhưng theo tiêu chuẩn đã định, mà sứ đồ Phao-lô đã tiết lộ: *Vì chúng ta đã được dự phần với Đấng Christ, miễn là giữ lòng tin ban đầu của chúng ta cho vững bền đến cuối cùng, trong khi còn nói rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng, như lúc nổi loạn. Và, ai là kẻ nghe tiếng Ngài rồi nổi loạn, há chẳng phải những người nhờ Môi-se dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô sao? Đức Chúa Trời đã giận ai trong bốn mươi năm? Há chẳng phải giận những kẻ phạm tội, mà thấy họ đã ngã trong đồng vắng sao? Ngài lại thề với ai rằng không được vào sự yên nghỉ của Ngài? Há chẳng phải với những người không vâng lời sao? Và, chúng ta thấy những người ấy không thể vào đó được vì cơ không tin.* Không phải tình cờ mà Đức Thánh Linh khiến sứ đồ Phao-lô xin được đối diện với Sê-sa, vì Tin lành của Nước Đức Chúa Trời phải được tỏ ra cho muôn dân trên đất này và qua các đế quốc mà muôn dân sẽ được nghe đến Tin lành qua các tội tở thánh của Ngài, mà sứ đồ Phao-lô là một trong những người thánh đó. **Kinh-Thánh tham khảo:** Công vụ các sứ đồ 21; Rô-ma 2; Ga-la-ti 2;

Ngày 13 tháng 02 năm 2025

Gia-cơ 1:1-4

Chủ đề: *Gia-cơ, tôi tớ Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus Christ, đạt cho mười hai chi phái ở tan lạc, chúc bình an! Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn nhục. Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào.*

Trọng tâm: Gia-cơ viết sách này là em của Chúa Jêsus, chứ không phải là Gia-cơ em của sứ đồ Giăng. Mục đích sứ đồ Gia-cơ gửi thư này cho những người Y-sơ-ra-ên đã tan lạc khắp nơi sau khi Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự và nơi sứ đồ Gia-cơ gửi thư này là từ thành Giê-ru-sa-lem và thời gian thư này được viết là khoảng năm A.D.62. Trọng tâm và nội dung thư của sứ đồ Gia-cơ gửi là nhắc nhở mọi người tin Chúa phải thi hành bổn phận thật của mình trước thái độ và lối sống thuộc về con người cũ làm các nghi thức tôn giáo, như phép rửa tội, dâng của tế lễ là công việc của xác thịt, không có ích chi cho sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn người tin Chúa. Sứ đồ Gia-cơ đã nhắc nhở mọi người phải có tình yêu thương chân thật và thánh sạch, chứ không phải là sự giả hình đổ lỗi cho cái mà người ta gọi là định mệnh của Đức Chúa Trời đối với người ta. Trong khi có nhiều người thì cố tỏ mình là cuồng tín, khoác cho mình bộ áo lòng nhiệt tình nóng nảy về tôn giáo, tự vẽ lên hình ảnh không thật cho thành Giê-ru-sa-lem. Sứ đồ Gia-cơ khích lệ những người Y-sơ-ra-ên đã phải chịu sự bắt bớ mà tan lạc đây đó là điều kiện để mọi người nhận biết đó là sự thử thách của một cuộc chiến thuộc linh giữa sự sáng và sự tối tăm, mà hết thảy những người tin đến Đức Chúa Jêsus Christ đều sẽ phải trải qua và chỉ những người chịu đựng những sự thử thách này mới kinh nghiệm được quyền phép của Nước Đức Chúa Trời hành động trong lòng của họ. Các môn đồ đầu tiên của Đức Chúa Jêsus Christ đều đã được cảnh cáo về những sự bắt bớ sẽ xảy đến: **Ấy chẳng phải các người đã chọn Ta, bèn là Ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân Danh Ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người. Ta truyền cho các người những điều răn đó, để các người yêu mến lẫn nhau vậy. Ví bằng người đời ghét các người, thì hãy biết rằng họ đã ghét Ta trước các người. Nếu các người thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các người không thuộc về thế gian và Ta đã lựa chọn các người giữa thế gian, bởi đó người đời ghét các người. Hãy nhớ Lời Ta đã nói cùng các người: Đây tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bớ Ta, ắt cũng bắt bớ các người; bằng họ đã giữ Lời Ta, ắt cũng giữ lời các người. Nhưng vì Danh Ta họ sẽ lấy mọi điều đó đãi các người, bởi họ không biết Đấng đã sai Ta đến.** Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 5; Lu-ca 21; Giăng 15;

Ngày 14 tháng 02 năm 2025

Gia-cơ 1:5-8

Chủ đề: *Nhưng phải lấy đức tin mà cầu xin, chớ nghi ngờ; vì kẻ hay nghi ngờ giống như sóng biển, bị gió động và đưa đi đây đi đó. Người như thế chớ nên tưởng mình lãnh được vật chi từ nơi Chúa: ấy là một người phân tâm, phạm làm việc gì đều không định.*

Trọng tâm: Sứ đồ Gia-cơ đã được ở gần Chúa Jêsus hơn hết thảy các sứ đồ khác và ông đã được thấy sự khôn ngoan, sự mưu luận, sự nhân từ và tình yêu của Đức Chúa Jêsus Christ đối với mọi người, đặc biệt là với các môn đồ của Ngài. Vậy nên ông đã khuyên mọi người tin Chúa hãy trình dâng mọi điều mình muốn nhận được từ nơi Chúa, đặc biệt là sự khôn ngoan, sự thông hiểu ý nghĩa của Lời Chúa, là những sự vốn có trong loài người từ lúc ban đầu khi còn ở trong lòng của Đức Chúa Trời. Nhưng những sự đó đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này và chính Đức Chúa Jêsus Christ cũng đã phán dạy các môn đồ của Ngài phải nhận biết nhu cầu của linh hồn mình trước công việc mà họ sẽ phải đảm nhận để hầu việc Chúa: **Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta.** Sự khôn ngoan này thuộc về linh hồn chứ không phải thuộc về kinh nghiệm hay là những sự toan tính của tâm trí xác thịt, vì nếu người hầu việc Chúa mà không có sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời ban cho, thì người ấy không thể hiểu và không thể hầu việc Chúa một cách đẹp ý Đức Chúa Trời. Sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời thuộc về bốn tánh và sự toàn năng của Đức Chúa Trời, vì Lời Chúa đã chép: **Chính Ngài là Đấng đã lấy quyền năng mình dựng nên đất, lấy sự khôn ngoan mình lập thành thế gian, lấy sự sáng suốt mình giương các tầng trời ra.** Chính Đức Chúa Trời sẽ ban sự khôn ngoan cho những người ngay thẳng: **Vì Đức Giê-hô-va ban cho sự khôn ngoan; từ miệng Ngài ra điều tri thức và thông sáng. Ngài dành ơn cứu chuộc cho người ngay thẳng; Ngài là thuẫn đỡ của người làm theo sự đoán, phù hộ các lối của người công bình, và giữ gìn đường của thánh đồ Ngài. Bấy giờ con sẽ hiểu biết sự công bình, sự lý đoán, sự chánh trực, và các nẻo lành.** Đức Chúa Trời ban sự khôn ngoan và sự thông sáng cho những người được chọn, để nhờ đó mà họ có thể làm được công việc mà Chúa giao cho làm: **Ta đã làm cho người đầy dẫy Thần của Đức Chúa Trời, sự khôn ngoan, sự thông sáng, và sự hiểu biết để làm mọi thứ nghề thợ, dựng bày ra và chế tạo đồ vàng, bạc và đồng, dựng khắc và khảm ngọc, đeo gỗ và làm được mọi thứ nghề thợ. Đây, Ta lại cho một người phụ việc, tên là Ô-hô-li-áp, con trai của A-hi-sa-mạc, trong chi phái Đan. Ta cũng đã ban sự thông minh cho mọi người tài năng, hầu cho họ làm các việc Ta đã phán dặn người.** Sứ đồ Gia-cơ khích lệ mọi người hãy cầu xin Đức Thánh Linh ban sự khôn ngoan cho linh hồn mình, để nhờ quyền phép đó mà mọi người đều có thể hầu việc cách đẹp ý Ngài. Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 31; Châm ngôn 2; Giê-rê-mi 51;

Ngày 15 tháng 02 năm 2025

Gia-cơ 1:9-10

Chủ đề: *Anh em nào ở địa vị thấp hèn hãy khoe mình về phần cao trọng mình, kẻ giàu cũng hãy khoe mình về phần đê hèn....*

Trọng tâm: Nguyên văn 2 câu này có nghĩa là: **Anh em ở tầng lớp thấp, hãy vui mừng vì mình được tôn cao. Nhưng người giàu hãy khoe mình vì mình bị hạ xuống, vì họ sẽ qua đi như hoa cỏ.** Khi còn trong xác thịt chưa thuộc về Chúa, thì những người nghèo khổ, thấp hèn bị người thế gian khinh rẻ, nhưng khi họ thuộc về Chúa rồi, thì họ được gọi là con cái của Đức Chúa Trời. Cũng một lẽ đó, những người giàu trong thế gian thì được người ta tôn trọng, nhưng linh hồn họ thì nghèo thiếu, trần trụi và lỏa lồ. Dầu vậy, khi những người giàu đó trở lại cùng Chúa, thì họ hãy vui mừng dù linh hồn họ đang trần trụi nhưng sẽ được mặc lại chiếc áo cứu chuộc. Cho đến tận ngày sau rốt này, ít người để ý đến các lời khuyên này, bởi vì điều khiến người ta tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ ấy là để được cứu chuộc khỏi sự chết đời đời, và những lời họ được nghe đó không phải đến từ quyền phép của Đức Thánh Linh và của Lễ thật, nên linh hồn họ vẫn còn ngồi trong bóng của sự chết, dù họ vẫn giữ thủ tục của sự thờ phượng và duy trì các ngày Chúa nhật, nhưng linh hồn họ chưa được mặc lại chiếc áo cứu chuộc, bởi linh hồn họ chưa được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, chưa biết Lễ thật, thay vào đó là các lời văn tự của Kinh-Thánh đã bị những người không bởi cửa, là Đức Chúa Jêsus Christ, mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Jêsus Christ mà giảng theo sự thiếu hiểu biết của xác thịt, nên ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi những người đó vẫn chưa được thấp sáng, khiến họ không nhận biết Lễ thật và không nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh. Họ khoe mình sự thuộc các lời văn tự chép trong Kinh-Thánh, trong khi linh hồn họ vẫn phải bị đói khát. Họ có thể khoe mình về sự giàu có của thế gian nhưng họ thật sự nghèo khổ thuộc linh. Linh hồn họ vẫn chưa tìm được cửa hẹp và họ vẫn còn đang đi trên con đường khoảng khoát dẫn đến sự hư mất và họ sẽ qua đi như hoa cỏ, dù Chúa Jêsus đã cảnh cáo hết thảy những người đến nghe Ngài giảng: **Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít.** Người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình phải sanh lại và phải noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh và phải vâng giữ Lời Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Lu-ca 13; Khải huyền 3;